

Arrest

nr. 241 372 van 24 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 januari 2019 België is binnengekomen, diende op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 14 juli 2017 en 26 juni 2018 in Italië en op 11 september 2017 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 28 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 februari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/01/2019

U had op 4 februari 2020, van 14.14 uur tot 17.50 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Marcel Bangagatare loco meester Eric Massin, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheekhal-clan (clanfamilie Hawiye) te behoren. U bent op 1 april 1996 geboren in Luuq, district Luuq, provincie Gedo. Toen u nog erg jong was verhuisde u naar Geedweyne, district Dolow in dezelfde provincie. Aanvankelijk woonde u hier in het dorp zelf met uw ouders en uw broers en zussen tot uw vader in 2013 door leden van Al-Shabaab werd gedood. U ging van 2013 tot 2015 naar school in Geedweyne en ging in de eerste helft van 2015 ongeveer zes maanden naar de koranschool op het platteland. U hielp hiernaast eerst uw vader en, na zijn dood, uw moeder met de teelt van maïs, aardappelen, uien en bananen.

Toen u in 2013 naar school ging, begon u een relatie met een meisje van de Marehan-clan. Toen uw medeleerlingen hier achter kwamen, werd u uitgescholden, vernederd en in elkaar geslagen. Hierop stopte u uw relatie, maar werd u op school nog steeds gediscrimineerd en geslagen door de andere clans. Begin 2015 kwamen jongeren van de Marehan-clan naar uw huis en droegen jullie op het dorp te verlaten. Jullie gingen hierop met het gezin op het platteland wonen. In juni 2015 kwamen vier gemaskerde leden van Al-Shabaab naar de koranschool. Ze zeiden dat ze jullie de islam beter zouden aanleren en sloegen de koranleeraar in elkaar. Ze zeiden ook dat u zich moest aansluiten of ze zouden u als ongelovige beschouwen. U liep weg naar huis en vertelde het aan uw moeder, die u meteen op een wagen naar Dolow zette.

U verliet Somalië vanuit Dolow in juni 2015 en reisde op illegale wijze via Ethiopië en Soedan naar Libië, waar u een jaar als slaaf moest werken. U reisde met een rubberboot op illegale wijze verder naar Italië en ging vervolgens via Zwitserland naar Duitsland, waar u op 11 september 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd vervolgens door de Duitse autoriteiten teruggestuurd naar Italië waar u op 26 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U reisde vervolgens via Zwitserland en Frankrijk naar België, waar u op 8 januari 2019 aankwam.

Op 21 januari 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten .

U vreest bij terugkeer naar Somalië gerekruteerd of gedood te worden door Al-Shabaab en gediscrimineerd te worden door de clans Marehan en Digil en Mirifle.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere

asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Geedweyne, district Dolow, provincie Gedo.

In de eerste plaats zijn uw verklaringen over de clans in het dorp weinig overtuigend. U geeft aan dat in uw regio de clans Marehan en Digil en Mirifle wonen en dat de Marehan de meerderheid vormt. U kan echter niet situeren welke subclans van de clanfamilie Digil en Mirifle er wonen. U kent bovendien geen enkele subclan van de Marehan en weet niet tot welke clanfamilie ze behoren (CGVS, 6-7). Door het grote belang van de clanaffiliatie in de Somalische samenleving kan meer gedetailleerde informatie verwacht worden over de verschillende clans van iemand die het grootste deel van zijn leven in hetzelfde dorp woonde. Hoewel u dus geen foutieve informatie geeft over de verschillende clans in Geedweyne, is het niet aannemelijk dat u niet meer weet over de clans in kwestie.

Verder legt u ook uitermate vage en weinig doorleefde verklaringen af over de droogtes en hongersnoden in Somalië. Wanneer u naar droogtes in Geedweyne wordt gevraagd antwoordt u dat er bij jullie altijd droogte was. Wanneer vervolgens wordt gevraagd of er periodes waren dat het droger was dan gewoonlijk, antwoordt u dat die er waarschijnlijk wel waren, dat u het niet kan situeren en dat het voor u altijd droogte was dat u zich daar kon herinneren. U wordt nogmaals gevraagd of u zich geen momenten herinnerde dat er dieren stierven en u herhaalt dat er momenten zijn geweest van droogte, maar dat u de periode niet kan situeren. Gevraagd naar uw dagelijks leven in die periodes van droogte antwoordt u dat u een van de burgers daar was. Gevraagd naar de impact die dat op uw leven had antwoordt u dat het altijd impact had op iedereen. Hierop wordt u gevraagd welke concrete impact het dan had en antwoordt u: "Hongersnood en geen water, overleven."

Daarop wordt u gevraagd hoe jullie dat dan concreet konden overleven, waarop u reageert dat het door de hulp van Allah is en dat u door Hem ook vandaag tot hier bent gekomen. Vervolgens wordt gevraagd naar de invloed van de droogte op de landbouw en de landbouwgrond. U antwoordt hierop dat je geen zaden krijgt als er droogte is, dat er geen activiteit is en alles uitdroogt. Daarop wordt nogmaals gevraagd hoe jullie dat dan hebben kunnen overleven, aangezien jullie afhingen van de landbouwgrond en uit de informatie van het CGVS blijkt dat er veel mensen in Somalië sterven door droogte en hongersnood. U antwoordt dat er wel erge droogtes waren en als Allah je voorbestemt om te overlijden, dat dan je lot is. Daarop wordt gevraagd hoe jullie dan konden eten in die periode en antwoordt u dat jullie leefden van de maïs die jullie hadden geoogst en wat jullie hadden gespaard nadat het al eerder was verkocht. Hierop wordt u erop gewezen dat u hebt verklaard dat er in periodes van droogte geen zaden en activiteit was en dat alles uitdroogde en dat er bijgevolg in die periode geen maïs was om te eten. Vervolgens wordt de vraag herhaald hoe jullie in die periode konden eten. Hierop antwoordt u dat je de maïs kon opslaan en bewaren en dan er gewoon mee kon koken. Hierop wordt gevraagd of je dan geen hulp van buitenaf nodig had en of jullie konden overleven met wat jullie hadden opgeslagen. Hierop bevestigt u dat jullie alleen hadden wat jullie hadden opgeslagen en dat er voor de rest van buitenaf geen hulp kwam. Vervolgens wordt u gevraagd hoe oud u ongeveer was toen er een zware droogte was.

Hierop antwoordt u het volgende: "Voor mij was het altijd verschillende droogtes bekend, ik kan niet situeren van droogtes, omdat er altijd droogte is geweest, de ene erger dan de andere, maar altijd droogte."

Er wordt u vervolgens gevraagd welke invloed de droogtes hadden op uw vrienden, buren en omgeving. U verklaart hierop dat jullie geen buren hadden aangezien jullie op het platteland waren gevestigd, maar dat de algemene situatie dezelfde was. U wordt erop gewezen dat jullie maar kort voor uw vertrek niet meer in het dorp woonden en er wordt u gevraagd of u dan in het dorp geen buren had. U antwoordt hierop dat het dorp niet zo groot is en maar uit twee wijken bestaat en wanneer de vraag herhaalt wordt stelt u dat een vrouw genaamd B. en haar man H.S. uw buren waren. Vervolgens wordt nogmaals gevraagd welke impact de droogtes hadden op hun leven en herhaalt u dat het voor u altijd droogte was en dat altijd impact had op uw leven. Vervolgens wordt u gevraagd of u het concreet hebt meegemaakt dat er mensen stierven van de droogte of dat er mensen moesten verhuizen. Hierop stelt u geen herinneringen heeft aan ontheemden of zo (CGVS, p. 17-18). Tot slot wordt u gevraagd een grote droogte te situeren ten opzichte van uw periode op school en antwoordt u dat u denkt dat er een was na uw vertrek en dat u er tot 2015 was.

Dat u dermate vage en niet doorleefde verklaringen aflegt over ingrijpende gebeurtenissen als droogte en hongersnood en deze bovendien op geen enkele manier kan situeren in de tijd doet dan ook ernstig afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Geedweyne. Bovendien is het weinig aannemelijk dat jullie bijvoorbeeld de grote droogte van 2011 op basis van een veld van gemiddelde grootte (CGVS, p. 10) en een gezin van zeven personen (verklaring DVZ, p. 6; 8) zonder enige hulp van buitenaf zonder noemenswaardige problemen konden doorkomen of dat u hier niet uitgebreider over kan vertellen.

Voorts kunnen uw verklaringen over de politiek-militaire situatie in Geedweyne allerm minst overtuigen. U stelt dat de overheid het in 2015 voor het zeggen had in het dorp en dat voordien de islamitische groepering aan de macht was, maar u kan deze overgang niet situeren in de tijd. U kan zich enkel een lange periode herinneren dat de overheid het daar te zeggen had. Ook over de manier waarop die overgang plaatsvond, stelt u dat u het niet weet hoe de overgang heeft plaatsgevonden. Wanneer u wordt gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, stelt u dat u meer op het platteland gevestigd was, problemen had met de inwoners en geen contact had (CGVS, p. 19-20). Deze uitleg kan echter geenszins verklaren waarom u niet op de hoogte bent van de manier waarop of het tijdstip van deze overgang. Daarenboven had de overheid voor uw verhuis al controle over het dorp, aangezien uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat in de periode 2011-2014 het volledige district Dolow werd bevrijd. Bovendien kan u deze overgang ook niet relatief situeren ten opzichte van uw periode op school of uw leeftijd op dat moment (CGVS, p. 20; 26). Dat u op geen enkele manier deze overgang van het bestuur van Al-Shabaab naar de Somalische overheid kan situeren en evenmin kan schetsen hoe deze overgang verliep, doet dan ook ernstig afbreuk aan uw herkomst uit Geedweyne.

Uw verklaringen over het leven onder Al-Shabaab kunnen evenmin overtuigen. Wanneer u wordt gevraagd hoe het leven onder Al-Shabaab was toen ze de controle over het dorp hadden, antwoordt u dat jullie altijd in angst leefden. U wordt vervolgens aangemaand concreter voorbeelden te geven van dingen die u niet mocht of juist moest doen en u antwoordt dat de jongeren werden gerekruteerd vanaf een jaar of 14, dat je je eigen kapsel niet mocht bepalen en dat iedereen belastinggeld moest betalen. Hierop wordt u gevraagd of u nog andere regels kent, maar u kan geen andere regels benoemen (CGVS, p. 20). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Al-Shabaab nog veel andere regels oplegt aan de bevolking, zoals een verbod op qat, roken en lange broeken en dat zij streng toezien op het naleven van de gebedstijden. Dat u niet meer voorbeelden kan geven van regels en verboden van Al-Shabaab doet dan ook ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst uit Geedweyne.

U geeft ook aan dat de troepen van de overheid zowel uit Somalische soldaten als soldaten van AMISOM bestonden. U weet echter niet van welk land deze AMISOM-troepen in uw dorp afkomstig waren. U stelt dat ze over het algemeen uit Afrika komen (CGVS, p. 21). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat hier Ethiopische troepen actief zijn en dat deze in grote aantallen in Geedweyne passeerden. Voor iemand die in deze periode in het dorp Geedweyne woonde, kan wel degelijk verwacht worden dat hij een idee heeft van de nationaliteit van deze AMISOM-troepen.

Daarnaast hebt u ook weinig kennis over de omliggende dorpen rond Geedweyne en legt u hierover foutieve verklaringen af. U geeft aan het dorp Shaatilow niet te kennen. Dit dorp is echter het dichtstbijzijnde op de weg naar Luuq en ligt op ongeveer twintig kilometer van Geedweyne. Dat u nooit van dit dorp hebt gehoord is dan ook weinig aannemelijk.

U geeft zelf aan dat je op de weg van Geedweyne naar Dolow vier dorpen passeert: Barbaray, Bundo Gudud, Gabata en Hamaro. Deze liggen volgens u allemaal op dezelfde weg naar Dolow (CGVS, p. 21-22). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat enkel Bundo Gudud op de grote weg van Geedweyne naar Dolow ligt. De andere liggen een stuk van de weg af en Hamaro ligt zelfs niet in de richting van Dolow ten opzicht van Geedweyne. Dat u hierover dergelijke foutieve verklaringen aflegt doet dan ook ernstig afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Geedweyne.

Er werd u bovendien meermaals de kans geboden meer informatie te geven over markante gebeurtenissen in het dorp of een beeld te geven van uw leven in het dorp, maar u komt hierbij niet verder dan nietszeggende of weinig doorleefde verklaringen (CGVS, p. 19, 21, 22-23).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dolow gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Geedweyne heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bijkomend kunnen uw verklaringen omtrent de aangehaalde vervolgingsfeiten op zich evenmin overtuigen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw vertrek uit Somalië. Bij uw verklaring bij Dienst Vreemdelingenzaken van 28 februari 2019 verklaarde u namelijk dat u in 2013 Somalië verliet en via Ethiopië naar Soedan reisde, waar u wegens uw illegaliteit zes maanden in de gevangenis verbleef. U reisde vervolgens in 2014 naar Libië waar u twee en een half jaar verbleef, alvorens met de boot naar Italië te gaan, waar u op 14 juli 2017 aankwam. Zowel in uw vragenlijst CGVS afgenomen op 3 oktober 2019 en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u pas in juni 2015 Somalië verliet. Zowel de uithuiszetting door leden van de meerderheidsclan als uw problemen met Al-Shabaab vonden volgens uw verklaringen plaats in 2015 (Vragenlijst CGVS, p. 2-3; CGVS, p. 10; 14-15; 25). Daarom werd u meermaals geconfronteerd met uw eerdere verklaring al in 2013 Somalië te hebben verlaten en gevraagd deze tegenstrijdigheid te verklaren.

De eerste keer verklaart u dat u misschien in de war was met de datums (CGVS, p. 10). De tweede keer verklaart u dat u veel problemen heeft gehad en dat u ook tijdens uw verblijf veel stress heeft gehad, dat u in veel opvangcentra zat, waardoor uw geheugen niet meer intact is en u data niet meer kan situeren. U wordt er hierop op gewezen dat uw eerste interview eerder plaatsvond en dat het dus normaal zou zijn dat de gebeurtenissen op dat moment verser in het geheugen liggen. De protection officer merkt verder ook op dat het niet gaat over een verschil van een maand, maar over twee jaar. U verklaart vervolgens dat u in 2015 bent vertrokken en dat u zich eerlijk gezegd niet kan herinneren dat u 2013 hebt verklaard. U wordt vervolgens gewezen op uw plicht de waarheid te vertellen over uw herkomst, maar ook over het moment van vertrek en uw reisroute, omdat het anders erg moeilijk is in te schatten wat uw problemen en situatie inhouden. Hierop verklaart u dat u misschien verkeerde data hebt verklaard, maar dat u toen niet helemaal oke was en dat de waarheid is dat u in 2015 vertrokken bent. Gevraagd naar wat u ermee bedoelt dat u niet helemaal oke was bij uw eerste interview antwoordt u dat u in die periode dakloos was, u op straat sliep en dat u bezig was over te steken naar Engeland en transmigrant was (CGVS, p. 16-17). U verbleef echter al sinds ten laatste 4 februari 2019 in het open centrum van Arlon (brief Centre Croix Rouge de Stockem-Arlon aan CGVS, ontvangen op 4 februari 2019).

Wanneer u met uw verblijf in de gevangenis in Soedan wordt geconfronteerd, antwoordt u dat u zich niet kan herinneren dat u dat hebt gezegd. U verklaart in het persoonlijk onderhoud ook dat u maar een jaar in Libië verbleef en wanneer u wordt geconfronteerd dat u eerder had verklaard twee en een half jaar in dat land te hebben verbleven, stelt u dat u zich de datum niet meer goed kan herinneren, dat u veel stress hebt gehad, dat u ook maar een mens bent, dat u niet weet of u dat gezegd hebt of niet en dat het een menselijke vergissing is. Hierop wordt u nogmaals een kans gegeven een verklaring te geven voor deze discrepantie, gezien het feit dat er een groot verschil tussen een verblijf van een jaar of twee en een half jaar.

U verklaart hierop een jaar in Libië te hebben gezeten, dat u veel stress had toen u hier kwam en dat u daar veel problemen hebt gehad, dat u bent geslagen en als slaaf tewerkgesteld. U verklaart verder dat u zich hebt vergist en dat een jaar de waarheid is (CGVS, p. 10-11).

Uw verklaringen hierover bieden geenszins een afdoende uitleg voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw reisroute. Bovendien kan verwacht worden dat het makkelijker is om zich dingen juist te herinneren die zich minder ver in het verleden te bevinden, terwijl u beweert dat uw latere verklaringen wel juist zijn en de eerdere niet. U biedt, in weerwil van uw medewerkingsplicht, bijgevolg geen duidelijk zicht op uw vertrek uit Somalië en de periode tussen uw vertrek uit Somalië en uw aankomst in Europa. De geloofwaardigheid van de problemen die u in de periode van 2013 tot 2015 beweert te hebben meegemaakt wordt hierdoor dan ook ernstig aangetast.

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over de periode waarin u naar school ging. Wanneer u wordt gevraagd op welke leeftijd u naar school begon te gaan, antwoordt u dat u klein was, dat u niet precies de leeftijd kan zeggen en dat het enkel de basis was om te lezen en te schrijven. Vervolgens wordt u gevraagd of u dan eerder vijf, tien of vijftien jaar oud was en u zegt dat u ongeveer 10 jaar oud was. U verklaart verder ook twee jaar naar school te zijn gegaan (CGVS, p. 7). Later verklaart u dat u in 2013 bent gestopt met naar school te gaan (CGVS, p. 14). Gezien uw geboortedatum wil dat zeggen dat u ongeveer 15 jaar oud was toen u naar school begon te gaan. Later in het persoonlijk onderhoud verklaart u dat u in 2013 naar school begon te gaan en in 2014 bent gestopt (CGVS, p. 25-26). Even later verklaart u dat u in 2015 bent gestopt met school (CGVS, p. 26). Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de periode waarin u naar school ging, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de feiten die zich daar zouden hebben afgespeeld, met name de relatie met het meisje van de andere clan en de discriminatie die erop volgde.

Verder dient nogmaals aangehaald te worden dat u over erg weinig clankennis beschikt, te meer omdat u aangeeft door deze andere clans gediscrimineerd te worden. Er kan wel degelijk van iemand in een situatie van discriminatie verwacht worden dat hij op zijn minst de clanfamilie kent van de clans die hem discrimineren. U moet deze informatie echter schuldig blijven. Dit doet aan ook ernstig afbreuk aan uw claim het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie omwille van uw clan.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de koranschool weinig aannemelijk. U kan zich namelijk geen enkele naam van uw medestudenten aan de koranschool herinneren. U verklaart dat dit komt omdat u een lange reis hebt doorgemaakt, veel problemen had onderweg en al een lange periode in Europa aan het rondzwerven bent. Dit kan echter niet verklaren dat u geen enkele naam van uw medestudenten kan herinneren, te meer omdat u wel de naam van jullie koranleeraar zonder problemen herinnert (CGVS, p. 16). Dit element ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw deelname aan de koranschool en de hieropvolgende problemen met Al-Shabaab.

Op basis van bovenstaande argumenten moet geconcludeerd worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof wordt gehecht aan uw verklaringen over deze gebeurtenissen. Daar geen geloof wordt gehecht aan deze gebeurtenissen kunnen zij niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is

indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 04.02.2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er grote twijfel bestond over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 22).

U reageert hierop dat u lange tijd bent weggeweest van uw land, dat u al een aantal jaren in Europa bent en dat u stress hebt gekend, maar u wel daar vandaan komt. Hierop wordt u uitdrukkelijk de kans geboden meer informatie te geven over uw leven in Geedweyne, zoals wat u daar deed, met wie u daar om ging en wat er daar gebeurde. U verklaart hierop het volgende: "Moet ik tekenen voor u gedweyne, ik had eigenlijk geen vrienden, ik had een beetje een lui leven omdat ik geen zin meer had om met jongeren om te gaan." Hierop wordt u gevraagd of u nog dingen wil vertellen en stelt u van niet (CGVS, p. 22). Uw houdt dus vol uit Geedweyne afkomstig te zijn, maar wanneer u de kans wordt geboden om eender wat over uw leven in het dorp te vertellen, komt u niet verder dan dergelijke vage verklaringen, die uw gebrek aan kennis over uw dorp niet kunnen verklaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM");".

Verzoeker voert aan dat hij ernstige bedreigingen heeft ondergaan in Somalië, die plaatsvonden in de context van een langdurig gewapend conflict tussen de Somalische overheid en diens "ondersteuners" en Al-Shabaab. Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Somalië omdat hij weigerde om in te gaan op de eisen van Al-Shabaab en hen te vervoegen, waarop Al-Shabaab dreigde hem te vermoorden. Hij werd gediscrimineerd door leden van de meerderheidsclans omdat hij een relatie had met een meisje van een andere clan. Deze vrees voor vervolging is enerzijds gebaseerd op verzoekers politieke overtuigingen tegen het beleid van Al-Shabaab, en anderzijds op het feit dat hij behoort tot een sociale groep zijn clan. Verzoekers problemen vallen aldus binnen de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoeker benadrukt verder dat verschillende bronnen, zoals verzoeker tevens verklaarde, bevestigen dat Al-Shabaab aanwezig is in verzoekers regio van herkomst, het district Luuq in de provincie Gedo, die onterecht wordt betwist door de commissaris-generaal (zie *infra*), en er regelmatig aanslagen pleegt. Verzoeker citeert uit het EASO-rapport "*Somalia. Security situation*" van december 2017 en verwijst naar persberichten met betrekking tot de veiligheidssituatie (verzoekschrift, stukken 3-4).

Verzoeker meent dat de motivering in de bestreden beslissing onvoldoende is om te besluiten tot de geloofwaardigheid van de bedreigingen die hij onderging en zijn vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Somalië in vraag te stellen en verwijst hiervoor naar zijn tweede middel. Verzoekers verklaringen dienen op een objectieve wijze te worden bekeken, rekening houdend met de algemeen beschikbare informatie over de aanwezigheid van Al-Shabaab en de onveiligheid die wordt veroorzaakt door gevechten tussen Al-Shabaab, de regering en clans in zijn regio van herkomst. Verzoeker meent dat, zo er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolging als geloofwaardig te beschouwen, indien nodig op basis van "*het voordeel van de twijfel*", artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dient te worden toegepast. De commissaris-generaal spreekt het vermoeden dat voortvloeit uit deze bepaling niet tegen en toont niet aan dat verzoeker geen risico loopt om bij een terugkeer naar Somalië opnieuw slachtoffer te zijn van deze vervolgingen. Hij verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeker besluit dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven en dat hem aldus "*het voordeel van de twijfel*" dient te worden toegekend. Zijn verklaringen komen overeen met de beschikbare informatie en bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, zodat er voldoende elementen zijn om zijn verklaringen als "*vastgesteld*" te beschouwen. Bovendien heeft de commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht niet op een afdoende wijze uitgevoerd. Verzoeker verwijst hierbij andermaal naar zijn tweede middel.

Verzoeker geeft verder een theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus en meent dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst andermaal op de aanwezigheid van Al-Shabaab en het gewapend conflict tussen Al-Shabaab en de overheid in zijn regio van herkomst, de provincie Gedo. In het tweede middel zal worden aangetoond dat de motivering van de commissaris-generaal waarbij verzoekers herkomst uit deze regio wordt betwist, onvolledig is.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk

bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")".

Verzoeker meent dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende en niet draagkrachtig zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst uit de provincie Gedo in Somalië en zijn asielmotieven te besluiten. Hij meent verder dat de commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht niet op draagkrachtige wijze heeft uitgevoerd.

Verzoeker gaat vooreerst in op de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn regio van herkomst en licht hierbij toe als volgt:

"Ten eerste, verwijt de Commissaris aan verzoeker dat, hoewel hij geen foutieve verklaringen aflegt en de clans in zijn dorp kent, hij bepaalde subclans niet kent. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij weinig geschoold is, en voegt eraan toe dat hij weinig contact had met mensen van deze clans, en zich dus aan hun subclans nooit interesseert heeft.

Verder wordt aan verzoeker verweten dat hij zich niet aan de datum van de grote recentelijke droogte in zijn regio van herkomst herinneren kan. Verzoeker bevestigt dat er in zijn regio voortdurend droogte was, maar alleen dat er in sommige periodes erger was als andere. Daarom kan hij de grotere droogte van 2011 (bij voorbeeld) niet in de tijd situeren. Trouwens heeft hij moeilijkheden in het algemeen met elementen in de tijd te situeren, wat zowel door het feit komt dat hij heel weinig geschoold is als van het feit dat hij vele moeilijkheden en vervolgingen ondergaan is tijdens zijn reis naar Europa.

Daarna ment de CGVS dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker en zijn familie tijdens de grote hongersnood overleven konden door de mais die ze geteeld en gespaard hadden, zonder hulp van buitenaf. Het wordt hem ook verweten dat hij uitgelegd heeft dat er tijdens de droogte geen mais was, maar later verklaart dat zijn familie tijdens de droogte door het eten van mais overleven kon. Verzoeker bevestigt dat zijn familie niet hun hele oogst verkochten, maar een deel voor zich zelfs behielden, en zo overleven konden. Hij legt ook uit dat toen hij uitgelegd heeft dat er tijdens de droogte geen mais was, hij bedoelde dat de mais toen niet groeide, maar niet dat zijn familie geen geoogste mais gespaard had.

Er wordt verzoeker ook verweten dat hij onvoldoende verklaringen aflegt over hoe de droogte en hongersnood het leven van zijn familie beïnvloed heeft. Echter, indien de Protection Agent (PA) mende dat hij onvoldoende antwoorden gekregen had, aangezien het profiel van verzoeker (zeer weinig opgeleid) had hij meer vragen aan verzoeker stellen moeten. We herhalen dat zijn opleiding niveau erg laag is (hij is alleen een paar jaren naar school gegaan), en dat zijn profiel door de PO onvoldoend in rekening genomen werd.

De Gehoorhandvest van de CG VS meldt inderdaad dat:

"De vragen en de gebruikte informatie houden rekening met de persoonlijkheid, de ervaringen en de culturele achtergrond van de asielzoeker (leeftijd, geslacht, gezondheidstoestand, sociale status, schoolopleiding, religie, enz,...). De protection officer houdt rekening met de aspecten van interculturele communicatie. In het geval van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen of van personen tegen wie geweld werd gepleegd, moet de protection officer zijn aanpak aanpassen aan die gevallen en moet hij gebruik maken van specifieke gespreksmethoden".

De PO had haar volgens ons meer vragen stellen moeten om een objectieve mening te kunnen vormen over de herkomst van verzoekster. In het algemeen waren de vragen van de PA aan verzoeker en de verwachtingen van verwerende partij niet aangepast aan het profiel van verzoeker.

Verder word ook aan verzoeker verweten dat hij niet weet hoe de overgang van de macht tussen Al Shabaab en de overheden in zijn regio gegaan is, of wanneer precies dit was. Verzoeker herhaalt dat hij weinig contact had met de buitenwereld, hij was gestopt met naar school te gaan door de discriminatie tegen hem door jongeren van de andere clans, bleef meestal binnen en hielp zijn moeder, of werkte op de veld van de familie.

Hetzelfde redenering geldt trouwens voor de volgende verwijten van de CGVS. De CGVS verwijt hem dat hij onvoldoend regels onder Al Shabaab noemen kon (hij noemde er 3, maar de CGVS verwachtte meer), dat hij niet wist dat de Amisom troepen in zijn regio uit Ethiopië kwamen, en dat hij bepaalde omliggende dorpen fout lokaliseerde. De CGVS is te streng, aangezien de profiel van verzoeker, zeer weinig geschoold, meestal van de buitenwereld afgescheiden, en afkomstig van een klein dorp op het platteland. We merken ook op dat verzoeker wel in staat was om verschillende details te geven over zijn dorp (aantal buurten, de rivier en was die vloeit, waarvoor zijn dorp bekend is, over de landbouw rond zijn dorp... - CGVS p23). Tijdens een hele pagina legt verzoeker trouwens uit in details hoe de landbouw activiteiten gingen, wat geoogst werd en wanneer, hoe de oogst ging... (CGVS p9). Hij kon ook de namen van zowel de burgemeester van zijn dorp op de tijd van zijn vertrek geven, als de naam van de leider van Al Shabaab in zijn regio (CGVS p19). Het blijkt dat de CGVS meer aandacht besteed heeft op de vragen waarop verzoeker in minder details geantwoord heeft, of waarop hij de antwoorden niet kende, als over de elementen die hij wel uitleggen kon.

Dit is een schending van de minutie plicht van de CGVS"

Met betrekking tot de motivering in de bestreden beslissing inzake zijn vervolgingsfeiten, licht verzoeker toe als volgt:

"Ten eerste, verwijt verwerende partij aan verzoeker dat hij verschillende verklaringen afgelegd heeft bij de DVZ en bij de CGVS betreffend de datum van zijn vertrek uit Somalië. Verzoeker bevestigt dat hij in juni 2015 zijn land verlaten heeft, en dat hij tijdens zijn gehoor bij de DVZ in de waar was, door het feit dat hij dakloos was, buiten sliep, en nog getraumatiseerd was van alle moeilijkheden die hij tijdens zijn reis gekend heeft (hij werd onder andere tijdens een jaar verslaafd in Libië).

Dit argument van verwerende partij om te wijzen op tegenstrijdigheden of weglatingen tussen de bij de DVZ ingevulde vragenlijst en de bij het CGVS afgelegde verklaringen, wordt vaak herhaald. Als dit document inderdaad een procedureel document is, lijkt het ons absoluut noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouden bij de DVZ plaatsvinden en om te zorgen voor een zekere flexibiliteit van de kant van de verwerende partij en van uw Raad. Inderdaad, de omstandigheden van het onderhoud bij de DVZ zijn heel vaak moeilijk, vertroebeld (in het lawaai, soms meerdere personen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om zijn verklaringen te herlezen, enz), en verzoekers worden onderdruk gezet om geen details te vertellen en hun vluchtrelaas op te sommen (dit heeft verzoeker herhaaldelijk tijdens zijn onderhoud bij de CGVS uitgelegd). Bovendien hebben verzoekers vaak nog geen een advocaat geraadpleegd, en zij dus niet op de hoogte van het belang om te eisen dat hun verklaringen herlezen worden, en/of om waakzaam te zijn voor wat er in deze vragenlijst staat, en/of van het belang dat zij alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst opnieuw kunnen lezen, of zonder dat de tolk ze herleest.

In dit verband melden veel aanvragers van internationale bescherming pas later, met name tijdens hun hoorzitting in het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze zelfs maar te lezen (bijv. aanduidingen om te profiteren van rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door een advocaat tijdens hun hoorzitting in de DVZ, zodat het onmogelijk is om de wijze waarop de onderhoud verlopen is te controleren. Aangezien de bijstand van een advocaat in asielzaken is voorzien, lijkt het ons dat verklaringen die bij de DVZ worden afgelegd zonder de aanwezigheid van een advocaat en zonder de mogelijkheid van controle, niet op geldige wijze kunnen worden tegengehouden aan de kandidaat-vluchteling, zonder schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces. Maar ook al zou dit beginsel in deze vakgebied niet kunnen worden toegepast, dan hoeven de asiel instanties bijzonder flexibel zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten en mogen zij niet systematisch argumenten kunnen ontleenen aan het ene of het andere omissie.

In het onderhavige geval heeft verzoeker duidelijk verklaart dat de agent van de DVZ hem herhaaldelijk gezegd heeft om ter zake te komen en de feiten samen te vatten. Er werd dus druk op hem uitgeoefend. In deze omstandigheden is het, gezien de ongunstige omstandigheden waarin de verzoeker op zijn onderhoud bij de DVZ werd geplaatst, niet verwonderlijk dat hij zich, gezien de staat van stress waarin hij zich bevond, redelijkerwijze kan hebben vergist in een aantal details.

Deze grief is irrelevant en moet worden afgewezen.

Vervolgens wordt aan verzoeker verweten dat hij zich niet precies herinnert aan wanneer tot wanneer hij naar school gegaan is. Verzoeker bevestigt dat hij ongeveer tien jaar oud was toen hij naar school begonnen is te gaan, en met school stopte toen hij lastig gevallen werd (gediscrimineerd en herhaaldelijk in elkaar geslagen) door zijn medestudenten op school, omdat hij een korte relatie met een meisje van een andere clan gehad heeft.

Door het feit dat verzoeker onzeker is over zijn precieze leeftijd toen hij naar school ging, concludeert de CGVS dat de relatie met de meisje, waardoor hij door zijn medestudenten gediscrimineerd en vervolgd werd, niet geloofwaardig is. We merken echter op dat de beslissing geenszins onderzoek voert over de relatie, nog over de vervolgingen tegen verzoeker wegens deze relatie! Ook tijdens de persoonlijk onderhoud werd geen enkele vraag aan verzoeker gesteld over dit onderwerp, terwijl dit deel uitmaakt van de asielrelaas van verzoeker en van de redenen van zijn vertrek. Dit is een duidelijk schending van de onderzoeksplicht van de CGVS.

De CGVS beperkt zich, over dit onderwerp, tot het verwijt dat verzoeker de clans en subclans van de jongeren op school die hem discrimineerden en in elkaar sloegen niet kent. Verzoeker herhaalt dat hij wegens deze vervolgingen met school stopte, hij had dus geen meer contact met deze jongeren, en kende ze van ervoor niet (ze waren niet bevriend). Verzoeker heeft uitgelegd dat hij zelfs op school geen vrienden had (CGVS p23), zoals eerder verklaart is hij van natuur eerder ingetogen van karakter.

Tot slot, ment de CGVS nog dat de aanval van Al Shabaab en hun poging tot rekrutering van verzoeker (en de andere studenten van de koran school) niet geloofwaardig is, op de enige grond dat verzoeker zich niet aan de namen herinnert van de andere studenten. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij geen vrienden had, nog op school nog op koran school, het is dus normaal dat hij zich niet aan hun namens herinnert.

Bovendien heeft verzoeker de aanval beschreven, maar de beslissing meldt er niets over, hoewel dit de kern van de asielrelaas van verzoeker vormt. Dit is opnieuw een schending van de onderzoekspllicht van de CGVS.

Trouwens vond dit gebeurtenis over 5 jaren geleden plaats, en ondertussen is verzoeker door vele moeilijkheden en vervolgingen geweest tijdens zijn reis naar Europa (hij werd verslaafd, heeft de zee oversteekt in een rubber boot, heeft maanden lang op straat geslapen...). Hij herinnerde zich echter wel aan de naam van de leraar, wat normaal is, aangezien hij de autoriteits persoon was in de les."

Verzoeker besluit hieruit dat de grieven van de bestreden beslissing te streng en subjectief zijn, zonder rekening te houden met zijn profiel, zodat de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst niet draagkrachtig is en verworpen moet worden. De verklaringen van verzoeker moeten als aannemelijk en geloofwaardig worden beschouwd, indien nodig op basis van *"het voordeel van de twijfel"*. Verder benadrukt verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus niet draagkrachtig is, gelet op het gewapend conflict tussen de overheid en Al-Shabaab en de clangevechten in zijn regio van herkomst. Dit wordt evenmin betwist door de commissaris-generaal. Verzoeker meent bijgevolg dat het onmogelijk is dat de commissaris-generaal met *"alle kennis der zaken"* een draagkrachtige beslissing kan nemen over zijn nood aan internationale bescherming. Er bestaan voldoende objectieve elementen die verzoekers eenduidige en nauwkeurige verklaringen ondersteunen opdat zijn relaas als geloofwaardig kan worden beschouwd, indien nodig op basis van *"het voordeel van de twijfel"*. Verzoeker volhardt aldus dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het artikel *"Somalia: Al-Shabaab claims responsibility for roadside bomb on March 31"* van Garda van 31 maart 2020 (stuk 3);
- het artikel *"Al-Shabaab kidnap elderly men from Gedo region"* van Hiiraan Online van 19 juli 2018 (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Het betoog in het verzoekschrift stelt de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht. Verzoeker ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal door te verwijzen naar zijn profiel en volhardt dat hij wel gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn dorp. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal echter bij dat verzoekers verklaringen over (i) de clans in zijn dorp, (ii) de droogtes en hongersnoden en (iii) de politiek-militaire situatie in zijn regio van herkomst, (iv) het leven in zijn dorp onder Al-Shabaab, (v) de nationaliteit van de aanwezige AMISOM-troepen in zijn dorp, (vi) omliggende dorpen rondom zijn dorp en (vii) markante gebeurtenissen en zijn leven in zijn dorp, vaag, lacunair, ondoorleefd en ongeloofwaardig zijn. De Raad is dan ook van oordeel dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen inzake zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondergraven.

Verzoeker tracht de voorgaande bevindingen van de commissaris-generaal te minimaliseren door te verwijzen naar zijn laaggeschooldheid en het feit dat hij weinig contact met de buitenwereld zou hebben gehad. De Raad merkt in deze vooreerst op dat verzoeker verklaarde dat hij twee jaar onderwijs heeft genoten in een privéschool en dat hij in de zes maanden voor zijn vertrek uit Somalië koranschool heeft gevolgd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7-8). Bovendien kan zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst.

De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is verder van oordeel dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij dermate afgezonderd leefde dat van hem geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving kan worden verwacht. Verzoeker verklaarde immers dat hij naar de privéschool en de koranschool is gegaan, dat hij een relatie heeft gehad met een meisje van een andere clan en het goed kon vinden met één of twee klasgenoten (*Ibid.*, p. 22-23) en dat hij dagelijks buiten op de velden werkte samen met zijn broer (*Ibid.*, p. 8-9).

De Raad is van oordeel dat, gelet op hetgeen voorafgaat, verzoekers profiel dan ook geen afdoende verklaring noch verschoning vormt voor zijn lacunaire kennis met betrekking tot de clans die woonachtig zijn in zijn vermeende dorp van herkomst. De Raad merkt vooreerst op dat verwacht kan worden dat verzoeker als Somaliër, gelet op het belang van het clansysteem in zijn land van herkomst, de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten. Verzoeker voert aan dat hij zich niet interesseerde voor de subclans van de mensen in zijn dorp omdat hij geen contact met hen had, doch de Raad benadrukt dat verzoeker verklaarde dat hij een relatie had met een meisje van een andere clan en dat hij hierdoor gediscrimineerd werd door jongeren van andere clans omdat verzoeker tot de minderheidsclan Sheikh al behoorde (*Ibid.*, p. 13, 24). De Raad is dan ook van oordeel dat in dergelijke context des te meer van verzoeker kan worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over de clans die woonachtig zijn in zijn dorp. Gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing is dit evenwel niet het geval.

Verzoekers profiel kan, gelet op hetgeen voorafgaat, evenmin een afdoende verklaring vormen voor zijn vage, lacunaire en ondoorleefde verklaringen met betrekking tot de droogtes en hongersnoden in zijn regio van herkomst. Verzoeker voert aan dat hij de droogte van 2011 niet in de tijd kon situeren omdat er in zijn regio voortdurend droogte was, omdat hij laaggeschoold was en omdat hij vele moeilijkheden heeft ondergaan tijdens zijn reis naar Europa. De Raad herhaalt hierbij vooreerst dat verzoeker blijkens zijn verklaringen niet volledig ongeschoold is, nu hij twee jaar privéschool en zes maanden Koranschool heeft gevolgd, zodat het niet kennelijk onredelijk is om van hem te verwachten dat hij de periodes van droogte en hongersnood in zijn regio enigszins bij benadering in de tijd kan situeren. Verzoeker toont evenmin aan dat de moeilijkheden die hij op zijn vlucht uit Somalië heeft ondervonden zijn cognitieve vermogens zouden hebben aangetast in die mate dat hij niet in staat zou zijn om belangrijke gebeurtenissen in zijn regio van herkomst in de tijd te situeren. De Raad benadrukt verder nog dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 6, nr. 4) blijkt dat de droogte in 2011 de ergste in zesendertig jaar betrof en hard toesloeg in Zuid- en Centraal Somalië. De situatie, zeker voor families die steunen op landbouw, zoals verzoekers familie, en de voedselschaarste was zo erg in Somalië dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp. Zelfs indien kan worden aangenomen dat er in verzoekers regio voortdurende droogte was, kan, gelet op de impact van deze droogte in verzoekers regio van herkomst en het feit dat hij zelf tot een landbouwfamilie behoorde, dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker de droogte van 2011, die bovendien plaatsvond twee jaar voor de dood van zijn vader in 2013 (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6), kan situeren in de tijd.

Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over deze periodes van extreme droogtes en hongersnoden vaag, ondoorleefd en ongeloofwaardig zijn. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat er op dit punt onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel. De Raad is van oordeel dat van verzoeker, die verklaarde afkomstig te zijn uit een landbouwfamilie en wiens levensonderhoud aldus sterk beïnvloed werd door deze droogtes (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5 en 8-9), redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de periodes van extreme droogte in zijn regio kan toelichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen over de impact van deze droogtes op zijn familie en de mensen in zijn omgeving. De Raad herhaalt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeker geen doorleefde verklaringen zou kunnen geven en niet in staat zou zijn om zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. In het bijzonder kan worden verwacht dat hij op een gedetailleerde, consistente en doorleefde wijze kan toelichten op welke manier hij in deze periodes van extreme droogtes in zijn voedselvoorziening en levensonderhoud voorzag en welke impact deze hadden op zijn dagelijkse activiteiten, gelet op zijn profiel van landbouwer. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval, nu terecht werd vastgesteld dat verzoeker ondoorleefde verklaringen heeft afgelegd over de impact van de droogte op zijn persoonlijke situatie en hij er niet in slaagt om de impact van deze droogtes toe te lichten met persoonlijke ervaringen en concrete verhalen. De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn, gezien deze terecht stelde dat het niet aannemelijk is dat verzoekers gezin van zeven personen die een veld van gemiddelde grootte bezaten (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6 en 8; Notities

van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10) zonder enige hulp van buitenaf en zonder noemenswaardige problemen de periode van extreme droogte in 2011 zou doorkomen, gelet op de impact van deze droogte op zijn regio zoals hierboven werd beschreven. Verzoeker weerlegt deze motivering niet door in het verzoekschrift louter zijn verklaringen op dit punt te parafraseren en te bevestigen. Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden dat hij onvoldoende werd ondervraagd op dit punt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoeker extensief werd ondervraagd over zijn ervaringen met de droogte in zijn regio. Hij beperkte zich echter tot het geven van uiterst vage verklaringen hierover (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17-18). Verzoeker licht evenmin toe welke andere elementen hij nog had willen aanbrengen op dit punt, noch waarom hij de kans hiertoe niet zou hebben gekregen tijdens het persoonlijk onderhoud.

De Raad merkt verder op dat verzoekers profiel, gelet op hetgeen voorafgaat, evenmin een afdoende verklaring vormt voor verzoekers lacunaire en foutieve verklaringen met betrekking tot de overdracht van de macht in zijn dorp, de regels van Al-Shabaab, de aanwezigheid van AMISOM-troepen in zijn regio en de ligging van omliggende dorpen rondom zijn dorp. De Raad benadrukt dat, aangezien verzoeker verklaarde van jonge leeftijd tot aan zijn vertrek uit Somalië in het dorp Geedweyne te hebben gewoond (*Ibid.*, p. 4), van hem weldegelijk kan worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis is echter ontoereikend. Hierboven werd immers reeds geoordeeld dat verzoeker niet aantoonde dat zijn lage scholing en profiel hem zouden verhinderen om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst.

Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden dat de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud en de verwachtingen van de commissaris-generaal niet aangepast waren aan zijn profiel. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt genoegzaam dat hij werd ondervraagd met vragen die aansluiten bij zijn leefwereld en profiel van landbouwerszoon, doch dat hij zich beperkt tot het afleggen van vage, niet-doorleefde, lacunaire en foutieve verklaringen hieromtrent. Bovendien is de Raad van oordeel dat de kennis die van verzoeker wordt verwacht aangaande zijn regio van herkomst (clans in zijn dorp, droogtes, omliggende dorpen, machtsovernames, troepen in zijn dorp en leefregels onder Al-Shabaab) betrekking heeft op elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker zijn bekendheid hiermee kan aantonen. Verzoekers verweer dat hij wel nog over een bepaalde kennis beschikt van zijn dorp doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Geedweyne niet aannemelijk kan maken.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Geedweyne, district Dolow, provincie Gedo.

In de eerste plaats zijn uw verklaringen over de clans in het dorp weinig overtuigend. U geeft aan dat in uw regio de clans Marehan en Digil en Mirifle wonen en dat de Marehan de meerderheid vormt. U kan echter niet situeren welke subclans van de clanfamilie Digil en Mirifle er wonen. U kent bovendien geen enkele subclan van de Marehan en weet niet tot welke clanfamilie ze behoren (CGVS, 6-7). Door het grote belang van de clanaffiliatie in de Somalische samenleving kan meer gedetailleerde informatie verwacht worden over de verschillende clans van iemand die het grootste deel van zijn leven in hetzelfde dorp woonde. Hoewel u dus geen foutieve informatie geeft over de verschillende clans in Geedweyne, is het niet aannemelijk dat u niet meer weet over de clans in kwestie.

Verder legt u ook uitermate vage en weinig doorleefde verklaringen af over de droogtes en hongersnoden in Somalië. Wanneer u naar droogtes in Geedweyne wordt gevraagd antwoordt u dat er bij jullie altijd droogte was. Wanneer vervolgens wordt gevraagd of er periodes waren dat het droger was dan gewoonlijk, antwoordt u dat die er waarschijnlijk wel waren, dat u het niet kan situeren en dat het voor u altijd droogte was dat u zich daar kon herinneren. U wordt nogmaals gevraagd of u zich geen momenten herinnerde dat er dieren stierven en u herhaalt dat er momenten zijn geweest van droogte, maar dat u de periode niet kan situeren. Gevraagd naar uw dagelijks leven in die periodes van droogte antwoordt u dat u een van de burgers daar was. Gevraagd naar de impact die dat op uw leven had antwoordt u dat het altijd impact had op iedereen. Hierop wordt u gevraagd welke concrete impact het dan had en antwoordt u: “Hongersnood en geen water, overleven.”

Daarop wordt u gevraagd hoe jullie dat dan concreet konden overleven, waarop u reageert dat het door de hulp van Allah is en dat u door Hem ook vandaag tot hier bent gekomen. Vervolgens wordt gevraagd naar de invloed van de droogte op de landbouw en de landbouwgrond. U antwoordt hierop dat je geen zaden krijgt als er droogte is, dat er geen activiteit is en alles uitdroogt. Daarop wordt nogmaals gevraagd hoe jullie dat dan hebben kunnen overleven, aangezien jullie afhingen van de landbouwgrond en uit de informatie van het CGVS blijkt dat er veel mensen in Somalië sterven door droogte en hongersnood. U antwoordt dat er wel erge droogtes waren en als Allah je voorbestemt om te overlijden, dat dan je lot is. Daarop wordt gevraagd hoe jullie dan konden eten in die periode en antwoordt u dat jullie leefden van de maïs die jullie hadden geoogst en wat jullie hadden gespaard nadat het al eerder was verkocht. Hierop wordt u erop gewezen dat u hebt verklaard dat er in periodes van droogte geen zaden en activiteit was en dat alles uitdroogde en dat er bijgevolg in die periode geen maïs was om te eten. Vervolgens wordt de vraag herhaald hoe jullie in die periode konden eten. Hierop antwoordt u dat je de maïs kon opslaan en bewaren en dan er gewoon mee kon koken. Hierop wordt gevraagd of je dan geen hulp van buitenaf nodig had en of jullie konden overleven met wat jullie hadden opgeslagen. Hierop bevestigt u dat jullie alleen hadden wat jullie hadden opgeslagen en dat er voor de rest van buitenaf geen hulp kwam. Vervolgens wordt u gevraagd hoe oud u ongeveer was toen er een zware droogte was. Hierop antwoordt u het volgende: "Voor mij was het altijd verschillende droogtes bekend, ik kan niet situeren van droogtes, omdat er altijd droogte is geweest, de ene erger dan de andere, maar altijd droogte."

Er wordt u vervolgens gevraagd welke invloed de droogtes hadden op uw vrienden, buren en omgeving. U verklaart hierop dat jullie geen buren hadden aangezien jullie op het platteland waren gevestigd, maar dat de algemene situatie dezelfde was. U wordt erop gewezen dat jullie maar kort voor uw vertrek niet meer in het dorp woonden en er wordt u gevraagd of u dan in het dorp geen buren had. U antwoordt hierop dat het dorp niet zo groot is en maar uit twee wijken bestaat en wanneer de vraag herhaalt wordt stelt u dat een vrouw genaamd B. en haar man H.S. uw buren waren. Vervolgens wordt nogmaals gevraagd welke impact de droogtes hadden op hun leven en herhaalt u dat het voor u altijd droogte was en dat altijd impact had op uw leven. Vervolgens wordt u gevraagd of u het concreet hebt meegemaakt dat er mensen stierven van de droogte of dat er mensen moesten verhuizen. Hierop stelt u geen herinneringen heeft aan ontheemden of zo (CGVS, p. 17-18). Tot slot wordt u gevraagd een grote droogte te situeren ten opzichte van uw periode op school en antwoordt u dat u denkt dat er een was na uw vertrek en dat u er tot 2015 was.

Dat u dermate vage en niet doorleefde verklaringen aflegt over ingrijpende gebeurtenissen als droogte en hongersnood en deze bovendien op geen enkele manier kan situeren in de tijd doet dan ook ernstig afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Geedweyne. Bovendien is het weinig aannemelijk dat jullie bijvoorbeeld de grote droogte van 2011 op basis van een veld van gemiddelde grootte (CGVS, p. 10) en een gezin van zeven personen (verklaring DVZ, p. 6; 8) zonder enige hulp van buitenaf zonder noemenswaardige problemen konden doorkomen of dat u hier niet uitgebreider over kan vertellen.

Voorts kunnen uw verklaringen over de politiek-militaire situatie in Geedweyne allerm minst overtuigen. U stelt dat de overheid het in 2015 voor het zeggen had in het dorp en dat voordien de islamitische groepering aan de macht was, maar u kan deze overgang niet situeren in de tijd. U kan zich enkel een lange periode herinneren dat de overheid het daar te zeggen had. Ook over de manier waarop die overgang plaatsvond, stelt u dat u het niet weet hoe de overgang heeft plaatsgevonden. Wanneer u wordt gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, stelt u dat u meer op het platteland gevestigd was, problemen had met de inwoners en geen contact had (CGVS, p. 19-20). Deze uitleg kan echter geenszins verklaren waarom u niet op de hoogte bent van de manier waarop of het tijdstip van deze overgang. Daarenboven had de overheid voor uw verhuis al controle over het dorp, aangezien uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat in de periode 2011-2014 het volledige district Dolow werd bevrijd. Bovendien kan u deze overgang ook niet relatief situeren ten opzichte van uw periode op school of uw leeftijd op dat moment (CGVS, p. 20; 26). Dat u op geen enkele manier deze overgang van het bestuur van Al-Shabaab naar de Somalische overheid kan situeren en evenmin kan schetsen hoe deze overgang verliep, doet dan ook ernstig afbreuk aan uw herkomst uit Geedweyne.

Uw verklaringen over het leven onder Al-Shabaab kunnen evenmin overtuigen. Wanneer u wordt gevraagd hoe het leven onder Al-Shabaab was toen ze de controle over het dorp hadden, antwoordt u dat jullie altijd in angst leefden. U wordt vervolgens aangemaand concreter voorbeelden te geven van dingen die u niet mocht of juist moest doen en u antwoordt dat de jongeren werden gerekruteerd vanaf een jaar of 14, dat je je eigen kapsel niet mocht bepalen en dat iedereen belastinggeld moest betalen. Hierop wordt u gevraagd of u nog andere regels kent, maar u kan geen andere regels benoemen (CGVS, p. 20).

Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Al-Shabaab nog veel andere regels oplegt aan de bevolking, zoals een verbod op qat, roken en lange broeken en dat zij streng toezien op het naleven van de gebedstijden. Dat u niet meer voorbeelden kan geven van regels en verboden van Al-Shabaab doet dan ook ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst uit Geedweyne.

U geeft ook aan dat de troepen van de overheid zowel uit Somalische soldaten als soldaten van AMISOM bestonden. U weet echter niet van welk land deze AMISOM-troepen in uw dorp afkomstig waren. U stelt dat ze over het algemeen uit Afrika komen (CGVS, p. 21). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat hier Ethiopische troepen actief zijn en dat deze in grote aantallen in Geedweyne passeerden. Voor iemand die in deze periode in het dorp Geedweyne woonde, kan wel degelijk verwacht worden dat hij een idee heeft van de nationaliteit van deze AMISOM-troepen.

Daarnaast hebt u ook weinig kennis over de omliggende dorpen rond Geedweyne en legt u hierover foutieve verklaringen af. U geeft aan het dorp Shaatilow niet te kennen. Dit dorp is echter het dichtstbijzijnde op de weg naar Luuq en ligt op ongeveer twintig kilometer van Geedweyne. Dat u nooit van dit dorp hebt gehoord is dan ook weinig aannemelijk. U geeft zelf aan dat je op de weg van Geedweyne naar Dolow vier dorpen passeert: Barbaray, Bundo Gudud, Gabata en Hamaro. Deze liggen volgens u allemaal op dezelfde weg naar Dolow (CGVS, p. 21-22). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat enkel Bundo Gudud op de grote weg van Geedweyne naar Dolow ligt. De andere liggen een stuk van de weg af en Hamaro ligt zelfs niet in de richting van Dolow ten opzicht van Geedweyne. Dat u hierover dergelijke foutieve verklaringen aflegt doet dan ook ernstig afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Geedweyne.

Er werd u bovendien meermaals de kans geboden meer informatie te geven over markante gebeurtenissen in het dorp of een beeld te geven van uw leven in het dorp, maar u komt hierbij niet verder dan nietszeggende of weinig doorleefde verklaringen (CGVS, p. 19, 21, 22-23).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dolow gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Geedweyne heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

De verwijzing in het verzoekschrift naar de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten is niet relevant, nu uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Geedweyne in het district Dolow in de provincie Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, is de Raad van oordeel dat dit deel uitmaakt van een overvloedige motivering, nu uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat aan verzoekers asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat verzoeker zijn identiteit en herkomst niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoekers kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich dan ook niet op.

De door verzoeker toegevoegde (verzoekschrift, stukken 3-4) en geciteerde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in de provincie Gedo (verzoekschrift, stukken 3-4), doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Geedweyne, in het district Dolow in de provincie Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3, 22).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP